

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/321/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213318
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5613213318.35

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu I. C., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Š. XXXX/X, B. Y.K., zastúpeného JUDr. Luciou Hurajovou, advokátkou, so sídlom Ul. 1. mája 709, Liptovský Mikuláš proti žalovaným : 1.) I. T. T., nar. X. XX. XXXX, D. trvalým pobytom X. E. XXXX/XX, D. Ľ., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, Košice, IČO: 36863947, 2.) Ľ.A. Y., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom J. XXXX/XX, J., zastúpeného JUDr. Dušanom Jančim, advokátom, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, 3.) T.S. Š., nar. X. XX. XXXX, s trvalým pobytom M. XXX/XX, D. Ľ.A., zastúpeného JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom, so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, a 4.) W. S., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom C.M. XXXX/X, J., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Mgr. Štefan Rybovič, s.r.o., so sídlom Budovateľská 36, Stará Ľubovňa, IČO: 47253088, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Dopĺňa rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 28. 11. 2019,
č.k.: 7C/321/2013 - 488 o výrok, ktorý znie :

„VI. Žalobca n e m á voči žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov konania.“

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na súd prvej inštancie 23. 12. 2013 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť mu sumu 4.122,06 eur s príslušenstvom, a to titulom náhrady škody na zdraví vo výške 1.414,80 eur a titulom ušlého zisku vo výške 2.707,26 eur, v dôsledku protiprávneho konania žalovaného v 1. rade, ktorý mal žalobcovi spôsobiť viaceré zranenia zistené pri lekárskom ošetrení žalobcu 1. 1. 2012. Tento žalobný petít odôvodnil tým, že 1. 1. 2012 asi o 02.00 hod. došlo v Liptovskej Porúbke pred objektom centrálnej chaty rekreačného strediska Liptovia Resort ku skutku (trestnému činu), kedy žalovaný v 1. rade žalobcu bezdôvodne fyzicky napadol tak, že ho jedenkrát päťou udrel do tváre, následkom čoho žalobca spadol zadnou časťou tela na varnicu s čajom. Potom žalobcu ležiaceho na zemi ďalší účastníci odtiahli vedľa centrálnej chaty, kde ho skupina mužov kopala do celého tela, pričom jeden z útočníkov poškodenému kľachiak na hrudníku opakovane udieral päťou do oblasti tváre. O útoku podal žalobca trestné oznámenie, o ktorom sa viedlo trestné konanie. Podľa znaleckého posudku č. 6/2012 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia C.. I. K. zo 17. 4. 2012 boli zistené zranenia žalobcu, ktoré znalec ohodnotil 90 bodmi. Išlo o nasledovné zranenia : otras mozgu, pomliaždenie tváre s opuchom a krvným výronom v jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo, pomliaždeninou očnej gule vpravo s poúrazovou poruchou zorného poľa vpravo s dvojitým videním, s podozrením na krvný výron za očnou guľou a možným poškodením zrakového nervu retrobulbárne, pomliaždenie sedacej časti vpravo s opuchom počínajúcim krvným výronom (bez obodovania), pomliaždenie steny brušnej a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči. Žalobca sa tiež žalobou domáhal ušlého zisku na tom základe, že mal už od 3. 1. 2012 vykonávať činnosť na pozícii strojník lyžiarskeho

vleku a obsluha zasnežovacích zariadení pre Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., prevádzkovateľa lyžiarskeho strediska SKI centrum Bačova roveň, Vyšná Boca. Z uvedenej činnosti mal mať žalobca príjem 950 eur mesačne po dobu od 3. 1. 2012 do 31. 3. 2012. Ako samostatne zárobkovo činná osoba by žalobca z dosahovaného príjmu uhrádzal mesačne platby na povinné verejné zdravotné poistenie, a to v sume 47,58 eur mesačne. Z dôvodu tohto útoku bol žalobca práceneschopný a na pracovnú pozíciu nenastúpil, čím stratil z činnosti strojníka lyžiarskeho vleku a obsluhy zasnežovacích zariadení zisk vo výške 3 x 950 eur mínus povinný odvod na verejné zdravotné poistenie vo výške 47,58 eur, t. j. sumu 2.707,26 eur.

2. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril v podaní zo 4. 2. 2013 tak, že považuje žalobu voči jeho osobe v celom rozsahu za nedôvodnú. Uviedol, že žalobca nijako nepreukázal ako a či vôbec naplnil zákonné predpoklady pre uplatnenie práva na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, teda nepreukázal, aký protiprávny úkon žalovaný v 1. rade urobil, aká škoda žalobcovi konaním žalovaného v 1. rade vznikla a či je protiprávny úkon v príčinnej súvislosti so škodou žalobcu. Žalovaný v 1. rade poukázal na to, že nebol žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu uznaným za skutok či protiprávny úkon, z ktorého ho žalobca obviňuje, preto považuje žalobu za predčasnú a neopodstatnenú. Žalobca tvrdí, že žalovaný v 1. rade je osobou, ktorá mu ublížila na zdraví tak, že mu jedenkrát päšťou udrela do tváre, na druhej strane však sa domáha voči žalovanému odškodnenia na zdraví v počte bodov 90, ktoré boli podľa znalca spôsobené opakovanými kopancami a údermi päšťou do tela žalobcu skupinou osôb odlišných od žalovaného v 1. rade. Je ťažko uveriť tvrdeniu, že poškodenie zdravia žalobcu spôsobil žalovaný 1. rade iba jediným úderom do tváre. Toto odporuje samotnému záveru znaleckého posudku C.. I. K..

3. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 24. 10. 2014 žalobca navrhol, aby do konania vstúpili ďalší žalovaní, a to žalovaný v 2. rade L. Y., žalovaný v 3. rade T. Š. a žalovaný v 4. rade W. S.. Žalobca zároveň pripojil uznesenie o vznesení obvinenia týmito osobám vyšetrovateľom OR PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície z 22. 9. 2014. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 19. 3. 2015, sp.zn.: 7C/321/2013 - 58 pripustil vstup ďalších účastníkov do konania, a to žalovaného v 2. rade L. Y. a žalovaného v 3. rade T. Š. a uznesením z 30. 10. 2015, sp.zn.: 7C/321/2013 - 74, pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný v 4. rade W. S..

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 8. 6. 2015 sa žalovaný v 3. rade vyjadril k žalobe tak, že so žalobou nesúhlasí, považuje ju za neopodstatnenú, pretože na zdraví žalobcovi nikdy neublížil. Zároveň podal návrh na prerušenie konania až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície pod sp.zn.: ČVS: ORP-343-OVK-LM-2012. Žalovaný v 3. rade zároveň vznesol námietku premlčania, keďže ku skutku malo dôjsť 1. 1. 2012 o 02.00 hod., pričom žalobca podal návrh na pripustenie vstupu ďalších účastníkov do konania medzi ktorými bol aj žalovaný v 3. rade až 24. 10. 2014. Je preto toho názoru, že žalobca si voči nemu nárok neuplatnil v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote.

5. Dňa 28. 11. 2019 tunajší súd (v obsadení predchádzajúcou zákonnou sudkyňou) na pojednávaní vyhlásil rozsudok č.k.: 7C/321/2013 - 488, v ktorom však opomenul uviesť výrok týkajúci sa náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, hoci v odôvodnení písomného vyhotovenia tohto rozsudku (v ods. 37) sa rozhodnutím o náhrade týchto trov konania bližšie zaoberal.

6. Na túto skutočnosť upozornil súd prvej inštancie odvolací súd v prípise doručenom na tunajší súd 22. 10. 2020, v ktorom prvoinstančným súdom prikázal, aby podľa § 225 ods. 1, ods. 2 CSP rozhodol o trovách konania žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, a aby po vykonaní všetkých procesných úkonov vo vzťahu k tomuto dopĺňujúcemu rozsudku opätovne predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Odvolací súd pritom uviedol, že napriek tomu, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (z ods. 37) vyplýva, že žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nebola priznaná náhrada trov konania, uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie nemá svoj odraz aj vo výrokovej časti rozsudku z 28. 11. 2019.

7. Podľa § 225 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

8. Podľa § 225 ods. 2, prvej vety CSP doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

10. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozsudku z 28. 11. 2019, súd prvej inštancie (už v obsadení novým zákonným sudcom) zistil z prípisu odvolacieho súdu, že v rámci rozsudku z 28. 11. 2019 nerozhodol aj o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, tak viazaný právnym názorom a pokynom odvolacieho súdu vyjadreným v tomto prípise, v rámci ktorého bolo súdu prvej inštancie nariadené, aby postupom podľa § 225 ods. 1, ods. 2 CSP (formou dopĺňacieho rozsudku) rozhodol o náhrade trov konania žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, musel súd prvej inštancie postupom podľa § 225 ods. 1 a ods. 2 CSP rozhodnúť o doplnení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 28. 11. 2019, č.k.: 7C/321/2013 - 488 o chýbajúci výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade. Súd prvej inštancie pritom postupujúc podľa § 257 CSP rozhodol, že nezaviaže žalovaného v 2. rade na náhradu trov konania žalobcu, pretože prihliadol na to, že žalovaný v 2. rade uhradil žalobcovi celú sumu bolestného vo výške 1.414,80 eur a ako vyplynulo z dokazovania v celom rozsahu nahradil Sociálnej poisťovni aj vyplatené nemocenské vo výške celkovo 2.898,70 eur. Súd tieto okolnosti na strane žalovaného v 3. rade a jeho postoj v tomto konaní vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, keď sa súdu javilo ako spravodlivé, aby nebol zaviazaný na náhradu trov konania voči žalobcovi, hoci tento bol vo vzťahu k nemu čiastočne úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.